

Fallades sense drama en el temporal de neu

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 10.03.10

Després de la tempesta de neu que va inundar dilluns Catalunya, ahir va arribar la calma meteorològica. ¿Però hi haurà tempesta política? El líder de l'oposició, Artur Mas, va dir en una entrevista radiofònica que CiU no faria com els seus adversaris quan la federació governava, però no va deixar d'apel·lar fins a tres vegades que els ciutadans traguessin les seves pròpies conclusions del que havia passat. La utilització política de les catàstrofes, com demostra el cas de l'incendi d'Horta de Sant Joan, no és una exclusiva d'un partit o d'un altre. Lamentablement, tots ho fan. Sempre, és clar, quan governen els altres. Tenim l'exemple del PP, amb extemporànies declaracions dels seus dirigents catalans, per demostrar-ho.

Però una cosa és la utilització i la manipulació política i una altra la legítima exigència de responsabilitats. ¿El que va succeir es mereix una censura de l'actuació de les autoritats? ¿Hi va haver imprevisió, atès que la nevada estava anunciada?

Tempesta atípica

És veritat que els meteoròlegs havien pronosticat nevades en cotes baixes i fins i tot a nivell del mar, però el que va passar va superar de molt això perquè es van produir autèntiques tempestes de neu com les dels Estats Units. Davant d'una intensitat de neu tan gran, una ciutat com Barcelona té poques possibilitats de salvar-se del caos perquè no hi ha mitjans suficients –ni segurament té per què haver-n'hi, atesa la infreqüència del fenomen– per resoldre els múltiples imprevistos que es presenten. L'ajuntament va actuar correctament suspenent el servei

d'autobusos, que haurien pogut provocar greus accidents, obrint el metro tota la nit i facilitant llocs d'allotjament. Però hi va haver errors d'informació i de coordinació que van malmetre en part aquestes solucions d'emergència.

Una possible solució de futur evocada ahir per l'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, en el sentit que les persones de fora de Barcelona que treballen a la ciutat no haurien d'anar als seus llocs de treball ens sembla senzillament impracticable. Es pot, en teoria, donar l'ordre de tancar els col·legis, però, ¿qui s'atreveix a no anar a treballar i quedar-se esperant que es compleixi una previsió, encara que hi hagi una recomanació oficial?

Infraestructures

Més difícil d'entendre és el col·lapse durant hores de les grans infraestructures, com les autopistes o les rondes, encara que també és veritat que la intensitat de la nevada en hores punta impedeix l'actuació immediata de les màquines llevaneu, que necessiten un temps per poder fer la seva feina. Les queixes dels milers de persones atrapades a les carreteres són comprensibles, però una anàlisi justa s'ha de basar a objectivar tot el que va passar. I, considerat en conjunt, el balanç resisteix la comparació amb el que passa en altres països europeus.

Xarxa elèctrica

Hi ha, no obstant, un aspecte en què les administracions espanyoles o catalanes no n'aprenen: la falta d'informació. Quan es va produir el traspàs de Rodalies, el conseller de Política Territorial, Joaquim Nadal, va prometre que aquest seria un tema en què no fallarien. Ahir va haver de reconèixer que no van passar l'examen.

Un altre sector en què plou (o neva) sobre mullat és el de l'energia elèctrica. Ahir, a mitja tarda, més de 24 hores després del punt fort del temporal, gairebé 200.000 abonats de diverses comarques de Girona i Barcelona continuaven sense energia elèctrica, i això redundava en milers de fallades en els telèfons i en la impossibilitat que circulessin els trens. Les companyies responsables no eren capaces d'assegurar quan podrien restablir el subministrament.

Més enllà de les causes concretes del tall elèctric, aquest assumpte ens retrotreu novament a la falta d'inversions en infraestructures elèctriques i a la debilitat d'una xarxa que es desploma davant de qualsevol imponderable. I torna a plantejar la necessitat de la polèmica línia de molt alta tensió (MAT) a Girona.

Un cop passada la tempesta, la conclusió ha de ser que hi ha hagut errors, que s'hauria pogut fer més bé, però que no és honest abonar-se al drama i al catastrofisme ni esquinçar-se les vestidures, exercicis a què alguns són tan aficionats.